

LBRIS

We know
books

CARTEA ROMÂNEASCĂ DE POEZIE

Poeme nescrise

VASILE
DAN

Cuprins

POEME NESCRISE

I.	7
II.	8
III.	9
IV.	10
V.	11
VI.	12
VII.	13
VIII.	14
IX.	15
Un text ce nu a fost încă scris	17
Lumea de dinainte, lumea de-apoi	18
Am scris până mi s-a uscat cerneala	20
Fișă biobibliografică.	21
Dincolo de mine în spate însă	23
Anul Nou	25
În casa aceea se găsea o carte	27
Foc	28
Ecou	29
Ecou	30
Ecou	31
Ecou	32

Țipăt	33
LXXV.	34
Cerc	35
Cândva ne vom întâlni.....	36
Lună plină.....	37
Deasupra	38
Am petrecut doar două anotimpuri cu tine.....	39
Elegie	40
Peretele interior	41
Zi neagră.....	42
MICROPOEME CU NUME PROPRII	
Celan	45
Cioran	46
Melville	47
Manolescu.....	48
Dostoievski	49
Brâncuși	50
Turcea	51
Hermann Hesse	52
Borges	53
Enescu – Oedip	54
Nichita.....	55
Scriitori	56
Bach.....	57
Virgil Mazilescu	58
Ana Blandiana	59

SCRISUL DE MÂNĂ

Când să te strig	63
Drumul se adâncea de la o zi la alta	64
S-a făcut ziuă	65
Chip	66
Zi	67
Post-scriptum	68
AI?	70
Poem târziu de amor	73
Poem de debut ca ultim poem.....	74
Șapte zile.....	75
Oglindă	76
Vis	77
De ce scrii	78
Scrisul de mână	80

I.

Nu există în fond decât poeme nescrise.
Cele adevărate.
Cele scrise, puține, sunt doar un aisberg
al celorlalte oculte pe care le poartă cu el oricine
la piept sub brațul stâng
ca pe un cod numeric personal
pe care nu-l știe sigur nici el
cu care poate fugi liber de-acasă
fără să se mai întoarcă vreodată.

Din neglijență sau pur și simplu risipă
din silă ori uitare de sine
mai pierde și el câte unul pe drum
pe care îl calcă însă repede ceilalți în picioare
precum pe niște frunze sonore toamna
ispititoare foșnitoare.

III.

Dar primii care au învins moartea sunt grecii
în cetăți azi în ruină la țărmul Mării Noi
la malurile mării mereu înnoite de ei.
Apoi drumul înapoi pe apă se șterge de tot
precum al lui Ulise însuși
precum al păsării în aer
al peștelui în apă
al celui desculț pe nisipul
unei zile spulberate de vânt.

Cântat-am toate acestea într-o limbă neauzită
ce doar se scrie cu litere arse
în cuptoarele trupurilor noastre
de acum
de azi și de mâine.

V.

O amintire doar ca un fir plăpând
de iarbă ivit de sub un zid chinezesc.
N-a fost un vis
doar China a fost ireală în
Grădina Yunnan – depun mărturie:
e metafizică.
E singura-n lume.
Adăpostește Arborele Senzitiv pe care
de cum îl atingi cu vârful bont al degetului
arătător
el se cutremură singur, tot, cu coroana lui
întreagă
de frunze mărunte
ce scot un clinchet așa de clopoțel vegetal
din pământ
care te cheamă.